

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Insolvens Og Konkursbehandling](#) > [Ireland](#)

Insolvens og konkursbehandling

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Personal Insolvency Law (loven om personlig insolvens) i Irland er reguleret af Bankruptcy Acts (konkurslovene) 1988-2015 og Personal Insolvency Acts 2012-2021 (PI Act). PI Act (loven om personlig insolvens) omfatter tre gældsafviklingsmetoder og indfører ændringer i konkurslovgivningen.

Alle sager om personlig insolvens, herunder konkurs, forvaltes af Insolvency Service of Ireland (ISI) (Irlands insolvenstjeneste), som er et uafhængigt lovfæstet organ oprettet i 2013 under Department of Justice (justitsministeriet).

Personlig insolvensbehandling, der er omfattet af PI-loven, omfatter følgende tre ordninger:

1. Debt Relief Notice (DRN) (meddelelse af gældssanering): for gæld på op til 35 000 EUR for personer, der er praktisk talt uden aktiver og har en meget lav indkomst.
2. Debt Settlement Arrangement (DSA) (gældsafviklingsordning): for en aftalt afvikling af ubegrænset usikret gæld over en periode på op til fem år (som under visse omstændigheder kan forlænges til seks år).
3. Personal Insolvency Arrangement (PIA) (personlige insolvensordning): for en aftalt afvikling eller omlægning af en sikret gæld på op til 3 mio. EUR (som kan forhøjes efter aftale med fordringshaveren) og ubegrænset usikret gæld over en periode på op til seks år (som under visse omstændigheder kan forlænges til syv år).

Både DSA og PIA følger en proces i tre faser:

Fase 1: Den relevante ret udsteder et Protective Certificate (PC) ("beskyttelsescertifikat"), der, så snart det er udstedt, udelukker visse navngivne eller "specificerede" fordringshavere fra at træffe foranstaltninger eller anlægge sag mod skyldneren, herunder indgive konkursbegæringer, med henblik på at inddrive deres gæld. Når den relevante ret har udstedt et PC, vil det gælde i 70 dage, men kan med visse begrundelser forlænges med yderligere 40 dage.^[i]

Fase 2: Denne fase indebærer, at en Personal Insolvency Practitioner (PIP) (personlig insolvensbehandler) (eller en person, som den personlige insolvensbehandler har udpeget i henhold til del 3 i Personal Insolvency Act 2012) på skyldnerens vegne fører forhandlinger med skyldnerens angivne fordringshavere, og at forslaget godkendes ved afstemning på en lovbestemt skiftesamling. Den seneste lovgivning har, dog kun i tilfælde af PIA, givet skyldneren mulighed for at anmode om domstolsprøvelse af sit forslag, hvis fordringshaverne på skiftesamlingen har afvist forslaget til PIA.^[ii]

Fase 3: Gennemførelse af aftaler, herunder insolvensbehandlerens periodiske udlodninger til fordringshaverne og, hvor det er relevant, insolvensbehandlerens årlige analyser.

En skyldner kan kun én gang indgå en aftale om en DRN, DSA eller PIA.

Konkurs er en mulighed for skyldnere, der på grund af deres forhold ikke opfylder kriterierne for at komme i betragtning til de tre ovennævnte gælds løsninger, eller som tidligere har været omfattet af en af gælds løsningerne, men hvor aftalen med fordringshaverne har slået fejl.

Hvis en person har godtgjort, at vedkommendes økonomiske situation ikke kan løses ved hjælp af en insolvensordning, og har et brev fra en insolvensbehandler herom, kan personen søge High Court om at blive erklæret konkurs. Den pågældende skal indgive en begæring om afsigelse af konkursdekret (Bankruptcy Order) til Examiner's Office of the High Court og betale et første gebyr på 200 EUR. Ansøgere vil blive hørt ved High Court. Efter at en person er erklæret konkurs, er den pågældende i henhold til loven forpligtet til at samarbejde med Official Assignee in Bankruptcy (kurator) og dennes kontor (Bankruptcy Division of the ISI), som er ansvarlige for administration af konkursboet.

Så snart en skyldner er erklæret konkurs, afskrives vedkommendes usikrede gæld fuldt ud, mens alle skyldnerens aktiver bliver overdraget til kurator for konkursboet, som er den administrator af konkursboet, der er udpeget af High Court.

Der kan anlægges konkurssag på følgende to betingelser:

1. hvis en fordringshaver, der indgiver konkursbegæring til High Court for at få erklæret en person konkurs, der skylder vedkommende penge, idet fordringshaveren skal bevise, at vedkommende er fordringshaver til den pågældende person, og at denne ikke har gjort tilfredsstillende forsøg på at indfri sin gæld
2. hvis personen selv erklærer sig konkurs, hvilket benævnes "Self-Adjudicating bankruptcy".

Den konkursramte frigøres automatisk fra sine forpligtelser på årsdagen for datoen for konkursdekretet, forudsat at der ikke er afsagt kendelse om forlængelse af konkursen mod den konkursramte (truffet af kurator i tilfælde af manglende overholdelse).

Med PI-loven er der skabt et erhverv, der reguleres af ISI, og som falder i to kategorier:

1. Approved Intermediaries (AI) (godkendte mellemænd): en person eller et organ bemyndiget af ISI til at støtte skyldnere, som ønsker at indgive en ansøgning om DRN.
2. Personal Insolvency Practitioners (PIP) (personlige insolvensbehandlere): en person, der er bemyndiget af ISI til at fungere som forbindelsesled mellem skyldneren og dennes fordringshaver(e) med henblik på at sikre en DSA eller PIA. En personlig insolvensbehandler (PIP) er juridisk forpligtet til at handle i overensstemmelse med PI-loven og tilknyttede forskrifter. En PIP kan også anmode enhver person, der er ansat af denne, indgår i et fælles partnerskab med denne eller har samme arbejdsgiver som vedkommende, om at udføre visse funktioner for en PIP.^[iii]

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

I Irland indleder enkeltpersoner (herunder partnerskaber mellem enkeltpersoner) en sag om personlig insolvensbehandling gennem de procedurer, der er fastsat i PI-loven. Fordringshavere kan indlede konkursbehandling af en skyldner, eller en skyldner kan indgive konkursbegæring på eget initiativ.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

Insolvensbehandling

Den primære betingelse for at indlede en personlig insolvensbehandling er, at skyldneren er insolvent, dvs. at vedkommende ikke er i stand til at indfri sin gæld, efterhånden som den forfalder. Arten og omfanget af gælden og skyldnerens indkomst afgør derefter, hvilken af de tre forskellige ordninger der er relevant.

For at sikre, at en person, der er omfattet af en insolvensordning, stadig kan opretholde en rimelig levestandard, har ISI formuleret retningslinjer (efter en omfattende høringsproces), de såkaldte Reasonable Living Expenses (RLEs) (rimelige leveomkostninger). Disse retningslinjer og sikringen af insolvensordningens bæredygtighed bidrager også til at beskytte skyldnerens lovfæstede ret til en rimelig levestandard, hvilket sikrer en retfærdig og gennemsigtig metode til at standardisere de daglige leveomkostninger for skyldnere med økonomiske problemer. En skyldners rimelige leveomkostninger, som er baseret på den model, der er fastlagt af ISI, beregnes af vedkommendes godkendte mellemmand (AI) eller insolvensbehandler (PIP), når han/hun ansøger om sin insolvensordning.

1. Meddelelse af gældssanering (DRN)

For at ansøge om DRN skal skyldneren:

- være ude af stand til at betale sin fulde gæld, efterhånden som den forfalder
- have en disponibel månedlig nettoindkomst på 60 EUR eller derunder efter RLEs
- have aktiver på 1 500 EUR eller derunder. Skyldnere har også lov til at have:
 - et smykke, hvis værdi ikke overstiger 750 EUR
 - et motorkøretøj til en værdi af 5 000 EUR eller derunder og
 - husholdningsudstyr eller -værktøjer, forudsat at deres samlede værdi ikke overstiger 6 000 EUR
- have bopæl i Republikken Irland eller skal inden for det seneste år have haft fast bopæl eller have haft sit forretningssted i Irland
- have udfyldt og underskrevet en foreskreven finansiel erklæring (PFS) og afgivet en erklæring på tro og love om, at den er sand og nøjagtig

Typiske eksempler på gæld, der er omfattet af en DRN, er kreditkortgæld, overtræk, personlige lån, lån fra andelslånekasser (Credit Unions), regninger fra forsyningsselskaber og kontokort.

2. Gældsafviklingsordning (DSA)

En skyldner er berettiget til at søge om DSA, hvis han eller hun:

- ikke er i stand til at betale sin fulde gæld, efterhånden som den forfalder
- har en eller flere usikrede fordringshavere
- har bopæl i Irland eller har inden for det seneste år, haft fast bopæl eller har haft sit forretningssted i Irland
- har udfyldt en foreskreven finansiel erklæring (PFS) og afgivet og underskrevet en erklæring på tro og love om, at de fremlagte oplysninger er sande og nøjagtige.
- har fået en erklæring fra en insolvensbehandler (PIP), som bekræfter at være af den opfattelse, at:
 - oplysningerne i PFS er sande og nøjagtige
 - skyldneren er berettiget til at fremsætte et forslag til DSA
 - det på baggrund af skyldnerens PFS ikke er sandsynligt, at skyldneren bliver solvent i løbet af de næste fem år
 - hvis skyldneren indgår en DSA, er der en rimelig udsigt til, at vedkommende vil blive solvent inden for de næste fem år.

Ud over den gæld, der er anført for DRN, kan gælden i DSA typisk omfatte lån og personlige garantier.

3. Personlig insolvensordning (PIA)

En skyldner er berettiget til at søge om en PIA, hvis den pågældende:

- ikke er i stand til at betale sin fulde gæld, efterhånden som den forfalder
- skylder penge til mindst én sikret fordringshaver, som er i besiddelse af denne sikkerhed i irsk ejendom eller irske aktiver
- har en sikret gæld på under 3 mio. EUR (hvis alle de sikrede fordringshavere giver deres samtykke hertil, kan denne grænse forhøjes)
- har samarbejdet med den sikrede fordringshaver ifølge en procedure for lånerestancer (f.eks. Mortgage Arrears Resolution Process (MARPA), som styres af den irske nationalbank, Central Bank of Ireland) i en periode på seks måneder for så vidt angår den primære privatbolig, og -
 - resultatet har været, at der ikke blev aftalt nogen alternativ tilbagebetalingsordning, eller
 - den sikrede fordringshaver har bekræftet ikke at ville etablere en sådan ordning, eller
 - skyldneren har indgået en alternativ tilbagebetalingsaftale og har bestræbt sig på at overholde denne aftale, hvilket insolvensbehandleren (PIP) har bekræftet
- har bopæl i Irland eller har inden for det seneste år haft fast bopæl eller har haft et forretningssted i Irland
- har udfyldt og underskrevet en foreskreven finansiel erklæring (PFS) og har fremsat en erklæring på tro og love om, at den er sand og nøjagtig
- har fået en erklæring fra insolvensbehandleren, der bekræfter, at kurator er af den opfattelse, at:
 - oplysningerne i PFS er sande og nøjagtige
 - skyldner er berettiget til at fremsætte et forslag til en PIA
 - på baggrund af PFS ikke finder det sandsynligt, at skyldneren bliver solvent i løbet af de næste fem

år

- hvis skyldner indgår en PIA, er der en rimelig udsigt til, at vedkommende vil blive solvent inden for de næste seks år.

Ud over den gæld, der er opført for DRN og DSA, omfatter gæld, som typisk indgår i PIA, lån til primær privat beboelse, lån til investering i fast ejendom og lån til boliger købt med henblik på udlejning.

Konkurs

I Irland har enkeltpersoner ret til at anmode om at erklære sig konkurs (Self-Adjudicating bankruptcy), dvs. at de kan indgive en begæring til High Court om at blive erklæret konkurs. Betingelserne for at indgive en sådan begæring er:

- Personen eller skyldneren skal være ude af stand til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder.
- Skyldnerens gæld skal overstige værdien af vedkommendes aktiver med 20 000 EUR eller derover.
- Skyldneren skal have gjort et rimeligt forsøg på at anvende enten en DSA eller PIA til at afvikle sin gæld. Dette skal dokumenteres ved domstolene under henvisning til et brev fra en insolvensbehandler (PIP).

En fordringshaver kan også indgive en konkursbegæring. Hvis fordringshaveren indgiver en konkursbegæring, må vedkommende ikke urimeligt have nægtet at acceptere et forslag om en DSA eller PIA.

En konkursbegæring forpligter rekvirenten til at fremsende forskellige dokumenter og beedigede erklæringer som foreskrevet af High Court til Examiner's Office of the High Court. Når konkursdekretet er udstedt, træder det i kraft fra selve tidspunktet for dekretet. Der er ingen tilbagevirkende kraft til datoen for indgivelsen af konkursbegæringen, som det kan være tilfældet nogle lande.

Indtil konkursdekretet er afsagt, har en fordringshaver ikke noget særligt retsmiddel efter konkursloven til at udpege en midlertidig kurator – konkurslovens artikel 23 giver mulighed for at arrestere en konkursramt efter konkurserklæringen, hvis han/hun er ved at forlade landet med henblik på at undgå konkurs.

En skyldner eller fordringshaver kan gøre indsigelse mod et konkursdekret ved at indgive en begæring og beedigede erklæringer til High Court, hvori der gives en begrundelse for indsigelsen.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Det generelle formål med loven om PI, er, så vidt det er praktisk muligt, at beskytte skyldnerens primære privatbolig, og lovgivningens relevante bestemmelser er opbygget med henblik herpå.

Aktiver under insolvensbehandling

I tilfælde af en DSA eller PIA tager insolvensbehandleren (PIP) normalt ikke fysisk skyldnerens aktiver i besiddelse eller overtager ejendomsretten til skyldnerens aktiver – i stedet for overtager insolvensbehandleren kontrollen med en skyldners indtægt i ordningens løbetid og opfylder fordringshavernes krav af denne indtægt på grundlag af vilkårene i ordningen. Den tilgængelige indtægt fremkommer efter fradrag af rimelige leveomkostninger, leje eller tilbagebetaling af realkreditlån og andre betalinger under særlige omstændigheder, f.eks. udgifter til lægebehandling. Skyldneren betaler normalt lån med sikkerhed direkte til fordringshaveren ifølge vilkårene i deres aftale. Hvis et aktiv skal sælges i henhold til en aftale, sælges det normalt af skyldneren direkte.

Aktiver under konkursbehandling

Efter konkurslovgivningen overgår alle aktiver tilhørende den konkursramte på datoen for konkursdekretet straks herefter til kurator (Official Assignee) (det betyder, at kurator (OA) nu ejer alle aktiver i konkursboet). Af klarhedshensyn omfatter disse aktiver:

- kontanter
- konti i finansielle institutioner, bl.a. løbende konti, opsparingskonti, investeringskonti osv.

- alle grunde og bygninger, bl.a. dem, der anses for at være familieboliger
- maskiner, udstyr, værktøj hørende til håndværket, møbler, husholdningsartikler og -apparater
- alle køretøjer
- pensioner (med visse undtagelser), investeringsprodukter og aktier
- lagre i enhver virksomhed, som den konkursramte ejer i eget navn eller som led i et partnerskab
- gæld til den konkursramte.

Der er undtagelser fra ovenstående:

- Skyldnere kan kræve, at personlige aktiver til en værdi på højst 6 000 EUR undtages, og kan anmode High Court om at få denne grænse forhøjet.
- Aktiver, der opstår som følge af en krænkelse af personlige rettigheder, er udelukket fra konkursen, da disse ikke er rettigheder, der bør overgå til fordringshaverne, fordi de er personlige for den pågældende.
- Visse pensionsrettigheder (der henvises til lovgivningen med henblik på yderligere præcisering).

En konkursramt er forpligtet til at underrette kurator (OA), hvis vedkommende modtager aktiver i konkursperioden, uanset hvordan vedkommende er kommet i besiddelse af disse aktiver. Sådanne aktiver overgår til kurator, når denne kræver det, og indgår i konkursboet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Insolvensbehandling

En insolvensbehandler (PIP) vil, når vedkommende er ansat af en skyldner, fungere som forhandler mellem skyldneren og dennes fordringshavere. Insolvensbehandlere skal ifølge lovgivningen handle i både skyldnerens og fordringshavernes bedste interesse, og de er derfor forpligtede til at fastlægge den bedst mulige aftale for alle parter, der er omfattet af en insolvensordning.

En insolvensbehandlers rolle og funktioner omfatter følgende:

- indgå i et samarbejde med en skyldner, der overvejer at fremsætte et forslag om en insolvensordning
- acceptere udnævnelsen til at fungere som insolvensbehandler
- gennemgå den foreskrevne finansielle erklæring (PFS), som skyldneren har udarbejdet, og rådgive skyldneren om mulighederne og om dennes ret til at fremsætte et forslag til en gældsafvikling eller en personlig insolvensordning
- sikre sig, at de finansielle oplysninger fra skyldneren er nøjagtige og fuldstændige
- afgive en udtalelse på grundlag af lovgivningens kriterier med hensyn til, hvilken form for insolvensordning (DSA eller PIA) der passer bedst til skyldnerens situation
- give oplysninger om den valgte procedure, den generelle virkning af og de sandsynlige omkostninger ved at blive part i en insolvensordning
- på vegne af skyldneren søge om et Protective Certificate (PC)
- underrette alle fordringshavere om PC og om udpegningen af insolvensbehandleren og vedlægge en kopi af skyldnerens finansielle erklæring (PFS)
- udarbejde et forslag til fordringshaverne og indkalde dem til skiftesamling for at overveje og stemme om forslaget
- hvis et forslag godkendes, underrette ISI og alle fordringshavere om resultatet
- når ordningen er godkendt af retten eller ved en fornyet prøvelse ved retten, anvende vilkårene for ordningen, herunder inddrive midler fra skyldneren og betale fordringshaverne i ordningens løbetid
- overvåge ordningen i hele dens levetid
- foretage en revision af ordningen mindst én gang om året.

Under insolvensbehandling er det skyldnerens opgave at deltage ærligt i processen, at tilslutte sig den aftale, som vedkommendes PIP har forhandlet sig frem til og opfyldte betingelserne for ordningen.

Konkurs

Ved en konkursbehandling overgår alle aktiver fra den konkursramte og til kuratoren (OA). Kuratoren er en uafhængig embedsmand, der har til opgave at bestyre konkursboet og forvalte insolvenstjenestens konkursafdeling.

I Irland kan en privatperson udpeges som kurator i stedet for High Courts Official Assignee in Bankruptcy (OA). I praksis er sådanne udnævnelser yderst sjældne. I konkursloven er der ikke fastsat nogen kvalifikationer for sådanne udnævnelser.

Skyldners konkursbeføjelser er begrænset til at kunne anmode High Court om at anfægte visse af kuratorens beslutninger. Skyldneren er forpligtet til at efterkomme anmodninger fra kuratorens kontor om administrationen af konkursboet.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

PI-lovene 2012-2021 og konkurslovene 1988-2015 giver begge mulighed for modregning. Når værdien af et aktiv eller et skyldigt beløb bestemmes, er det fastsat, at en gæld eller et tilgodehavende (b) hos samme fordringshaver kan modregnes i det oprindelige beløb (a). Den resterende saldo betragtes således som den gæld eller det aktiv, som skyldneren eller fordringshaveren/fordringshaverne har til gode.[iv]

Hvis en skyldner har en opsparing i en Credit Union (andelslånekasse), som vedkommende også skylder penge, skal Credit Union modregne denne opsparing i skyldnerens gæld.[v]

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Insolvensbehandling

Et Protective Certificate forhindrer en fordringshaver i at træffe foranstaltninger i løbet af beskyttelsesperioden. I den endelige ordning vil det blive angivet, hvad der er aftalt med hensyn til allerede eksisterende kontrakter.

Konkurs

Konkurs påvirker ikke sikrede fordringshavers rettigheder over deres sikkerhed, dvs. at en sikret fordringshaver bevarer alle de rettigheder, vedkommende havde ifølge vilkårene i sin sikkerhed forud for konkursen – den eneste forskel er, at kurator og ikke den konkursramte nu ejer aktiverne.

Kurator har pligt til at realisere (sælge eller afhænde) alle aktiver i et konkursbo for i videst muligt omfang at opfylde boets forpligtelser. Alle skyldnerens kontraktbaserede forpligtelser bliver derfor boets forpligtelser. Kurator vil kun under ekstraordinære omstændigheder videreføre servicebaserede kontrakter, som den konkursramte er part i.

Hvis kurator viderefører en kontrakt, hæfter han personligt med ret til en godtgørelse af boets midler.[vi]

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Insolvensbehandling

DSA eller PIA: Det første skridt, som må tages af en skyldner, der søger en DSA/PIA, er at anmode den relevante domstol om et Protective Certificate (PC). Hvis dette opnås, udelukker det, at visse navngivne eller specificerede fordringshavere, som er genstand for PC, kan træffe foranstaltninger over for skyldneren med henblik på at inddrive eller fuldbyrde den angivne gæld. Fordringshaveren er nemlig udelukket fra at:

- indlede retslige procedurer i forbindelse med sin fordring
- fortsætte en retslig procedure, herunder retskendelser/-domme osv., der blev indledt forud for indrømmelsen af PC, dvs. at sådanne retslige procedurer anses for at være suspenderet i beskyttelsesperiodens varighed
- tage ethvert skridt til at inddrive eller sikre betalingen af sin fordring
- rette henvendelse til skyldneren vedrørende sin fordring, medmindre skyldneren anmoder herom
- ændre eller opsige en aftale med skyldneren, eller
- indlede en konkursbehandling mod skyldneren.

Så snart skyldneren indgår en aftale om en ordning, gælder tilsvarende fuldbyrdelsesrestriktioner som anført umiddelbart ovenfor for fordringshaverne i aftalens løbetid.

DRN: Når den relevante domstol har indrømmet en DRN, gælder den samme beskyttelse som ovenfor anført for en DSA/PIA for varigheden af DRN.

Konkurs

Sikrede og usikrede fordringshavere behandles forskelligt under konkurs. Usikrede fordringshaveres eneste mulighed for at inddrive deres fordringer i forbindelse med en konkurs er at gøre krav i konkursboet for det beløb, de har til gode. Usikrede fordringshavere kan ikke anlægge sag mod den konkursramte efter afsigelsen af konkursdekretet. Dette er en direkte og automatisk følge af High Courts konkursdekret. Sikrede fordringshaveres rettigheder berøres ikke af konkursbehandlingen.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensbehandling

DSA, PIA, DRN:

Se svar på spørgsmål 7.

Konkurs

Som det er tilfældet med aktiver i et konkursbo, træder kurator (OA) i stedet for den konkursramte skyldner som sagsøgte i alle verserende retssager, som fordringshavere har anlagt mod den konkursramte. Kurator har mulighed for enten at give møde som sagsøgte i sagen eller afvikle eller opgive sagen. Hvis kurator får medhold i sagen, vil eventuelle modkrav eller omkostninger blive betalt til konkursboet til fordel for alle fordringshavere. Hvis der gives medhold i sagen, eller hvis der opnås en løsning, bliver det aftalte beløb et anerkendt krav i konkursboet.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

ISI har ved at samle interessenter udarbejdet en standardprotokol (præcedens) for DSA og PIA. Heri er fastsat de forpligtelser, der påhviler både skyldnere og fordringshavere under gennemførelsen af ordningen. Et eksempel på en DSA- og PIA-protokol er vedlagt som bilag til dette dokument.

En fordringshaver deltager som følger:

1. Bevis for fordringer: I tilfælde af DSA eller PIA skal insolvensbehandleren, efter at retten har udstedt et PC til skyldneren, skrive til de involverede fordringshavere og underrette dem om sin udnævnelse og opfordre dem til at fremsende dokumentation for deres fordringer med angivelse af, hvordan deres fordringer skal behandles efter ordningens bestemmelser.

I forbindelse med konkurs skal alle fordringshavere fremlægge et formelt bevis på fordringerne, før der udloddes dividende til dem.

2. Afstemning: Når en insolvensbehandler på vegne af en skyldner, som ønsker at indgå en aftale om en DSA eller PIA, indkalder en skiftesamling, har de involverede fordringshavere ret til at stemme om vilkårene i aftalen, forudsat at de har bevist deres fordringer.

3. Indsigelser: En fordringshaver kan gøre indsigelse ved domstolene, før vilkårene i en DSA eller PIA træder i kraft. De specifikke vilkår er fastsat i lovgivningen.[vii]

4. Tilbud om akkord: Fordringshavere har ret til at stemme om et tilbud om akkord, der er fremlagt af den konkursramte. Dette vil ske, når en konkursramt ønsker at indgå et forlig med nogle eller alle af sine fordringshavere, før vedkommendes konkursperiode er gået, for at beholde alle sine aktiver.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Insolvensbehandling

I forbindelse med en DSA eller PIA indgives krav af en fordringshaver ikke formelt mod en skyldner. Den første fase i processen er udfyldelsen af en skyldners foreskrevne finansielle erklæring (PFS). PFS indeholder en liste over alle fordringshavere og de beløb, de hver især har til gode, og er det faktuelle grundlag for udstedelse af et PC. Efter udstedelsen af PC kan insolvensbehandleren anmode fordringshaverne om dokumentation for deres fordringer forud for, at insolvensbehandleren udarbejder en insolvensordning. Hvis en fordringshaver ikke fremlægger dokumentation for en fordring, efter at den pågældende er blevet anmodet herom, har det konsekvenser med hensyn til stemmerettigheder i forbindelse med ordningen og andelen i dividenden.

For så vidt angår en ansøgning om en DRN indgives der ikke formelle krav fra fordringshaverne, men en fordringshaver kan af en godkendt mellemmand blive bedt om at bekræfte, at det skyldige beløb, som skyldneren har oplyst, er korrekt.

Nye fordringer, der opstår efter aftaledatoen, omfattes ikke af ordningen. I tilfælde af, at størrelsen af allerede eksisterende fordringer ændrer sig, kan det blive nødvendigt at ændre den samlede ordning (der kan f.eks. fremkomme eventualforpligtelser).

Konkurs

I tilfælde af konkurs opføres konkursboets profil (alle den konkursramtes aktiver og passiver) på to formularer, som den konkursramte skal udfylde og på datoen for konkursdekretet skal fremsende til Bankruptcy Inspector: boopgørelsen og erklæringen med personoplysninger. Alle typer af passiver er medtaget som udokumenterede fordringer i konkursboet, forudsat at skyldneren har pådraget sig dem forud for datoen for afsigelsen af konkursdekretet, dvs. den dato, hvor konkursperioden er indledt. Enhver gæld, som er stiftet af den konkursramte efter afsigelsen af konkursdekretet, kan ikke medtages som en fordring i konkursboet.[viii]

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Insolvensbehandling

Efter udstedelse af et PC i forbindelse med en insolvensbehandling ifølge DSA- eller PIA-ordningen får de angivne fordringshavere meddelelse om udstedelsen af PC og en kopi af skyldnerens finansielle erklæring. Fordringshaverne kan blive bedt om at fremlægge bevis for deres fordringer og bliver spurgt om, hvordan de foretrækker, at deres fordringer behandles. En fordringshavers fordringer skal bevises på samme måde som en konkursramts gæld bevises ifølge konkursloven.

Når fordringshaverne har bevist deres fordringer, får de ret til at stemme på den lovpligtige skiftesamling, der indkaldes med henblik på godkendelse af skyldnerens forslag. Hvis en fordringshaver ikke fremlægger et bevis for sin fordring eller på anden måde ikke i tilstrækkelig grad dokumenterer sin fordring, kan vedkommende ikke deltage i skiftesamlingen eller deltage i en eventuel udlodning af dividende i henhold til aftalen.

Konkurs

Meddelelse om personer, der er blevet erklæret konkurs, sendes til en række finansielle institutioner og statslige myndigheder af ISI's konkursafdeling dagen efter, at de pågældende personer er erklæret konkurs. Meddelelsen om disse konkurserklæringer offentliggøres også på ISI's websted og i *Iris Oifigiul*, som er Irlands statstidende.

Alle sikrede fordringshavere i et konkursbo får en frist på 30 dage (skriftligt eller pr. e-mail) fra konkursdatoen til at anmelde deres fordringer med bevis herpå i konkursboet. Et sådant bevis for en fordring kan være pantebreve, fakturaer, opgørelser og regninger, eller i visse tilfælde kan det kræves, at fordringshaver afgiver en

erklæring på tro og love.

Før der udloddes dividende til fordringshavere i et konkursbo, vil ISI annoncere de kommende udbetalinger og de sager, de vedrører. Fordringshaverne (både sikrede og usikrede) får igen 30 dage til at anmelde deres fordringer til ISI, og bevisbyrden er den samme.

I alle tilfælde kræver ISI's konkursafdeling, at fordringshaverne udfylder standardbevisformularer for deres fordringer; disse formularer findes på ISI's websted.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Privilegerede fordringer

I forbindelse med "Personal Insolvency Arrangements" (PIA, personlige insolvensordninger) og "Debt Settlement Arrangements" (DSA, gældsafviklingsordninger) betales privilegerede fordringer i henhold til vilkårene i aftalen, og ved konkurs rangerer privilegerede fordringer direkte efter konkursgebyrer og eventuelle omkostninger eller udgifter afholdt af kurator (OA) ved behandlingen af konkursboet. Fordringer, der anses for at være privilegerede, er:

- visse skyldige beløb til Revenue Commissioners, f.eks. indkomstskat, kapitalvindingsskat, moms, PAYE/PRSI osv.
- visse renter til lokale myndigheder, der er påløbet i de 12 måneder forud for datoen for skyldnerens konkurserklæring eller indgåelse af aftale om ordningen (startdato). Dette omfatter renter og gebyrer til lokale råd
- skyldige lønninger til ansatte hos skyldneren i de 4 måneder forud for startdatoen
- eventuelle skyldige beløb i forbindelse med pension, ferie eller sygefravær, som disse ansatte har til gode.[ix]

Sikrede fordringer

Ved en PIA er den sikrede fordringshaver bundet af vilkårene i aftalen. Ved en normal PIA betales den sikrede långiver af skyldnerens indkomst med det beløb, der er aftalt i ordningen. Skyldners eventuelt resterende månedlige indkomst efter fradrag af skyldnerens rimelige leveomkostninger og insolvensbehandlers honorar, udbetales til de usikrede fordringshavere i form af dividende.

Konkurs påvirker ikke den sikrede fordringshavers rettigheder. En sådan fordringshaver kan vælge en af følgende tre muligheder med hensyn til sin sikrede fordring:

- påberåbe sig sin sikkerhed – det betyder, at fordringshaveren reelt står uden for konkursen
- realisere eller værdisætte sin sikkerhed og gøre et (eventuelt) tab gældende, idet fordringshaveren beregner det sikrede aktivs markedsværdi og fratrækker denne fra det samlede tilgodehavende. Det deraf følgende (eventuelle) tab anerkendes i konkursboet som en usikret fordring. I denne proces kan den sikrede fordringshaver sælge det pågældende aktiv
- opgive sin sikkerhed – den sikrede fordringshaver kan vælge at opgive sin sikkerhed fuldt ud og få sin fordring anerkendt i konkursboet som et usikret krav.

Usikrede fordringer

Ved både PIA og DSA afregnes usikrede fordringshaveres fordringer efter de aftalte vilkår i aftalen. Hvis en persons forhold i forbindelse med en DRN bliver bedre i løbet af tilsynsperioden, skal han/hun underrette ISI og kan afhængigt af ændringens omfang blive bedt om at yde et vist bidrag til dækning af gælden.

Usikrede fordringshaveres fordringer på et konkursbo sidestilles. Deres fordringer afregnes ved udbetaling af de eventuelle midler, der er tilbage, efter at konkursgebyrer, kurators udgifter og de privilegerede fordringer er betalt.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Insolvensbehandling

Den generelle betingelse for en tilfredsstillende afslutning af insolvensbehandlingen er, at skyldneren har opfyldt sine forpligtelser i henhold til ordningen i hele aftalens løbetid. Når dette er sket, er skyldneren frigjort fra sine usikrede forpligtelser. Status for sikret gæld afhænger af ordningens specifikke vilkår.

Hvis skyldneren overtræder betingelserne i DRN, DSA eller PIA, kan ordningen bringes til ophør. Hvis skyldneren når op på 6 måneders betalingsrestancer, anses aftalen for at være misligholdt. I begge tilfælde hæfter skyldneren for sin fulde gæld, herunder alle restancer, afgifter og renter, der er påløbet i den periode, hvor gælden ikke er betalt.

Konkurs

En konkursramt, der har efterlevet konkursprocessen, frigøres automatisk fra sine forpligtelser efter et år. En konkursramt kan på et hvilket som helst tidspunkt i sin konkursperiode afgive et tilbud (akkord) til sine fordringshavere med henblik på afvikling af sin gæld. Den konkursramte skal søge High Court om en udsættelse af sin konkursbehandling; det betyder, at kurator (OA) ikke realiserer yderligere aktiver i boet. Den konkursramte kan derefter fremsætte tilbuddet om akkord til sine fordringshavere ved High Court. Den konkursramtes fordringshavere stemmer om tilbuddet om akkord, og hvis mindst 60 % af disse fordringshavere (efter antal og gældens størrelse) tilslutter sig vilkårene i tilbuddet, vil det blive accepteret.

Betaling af det aftalte beløb ifølge tilbuddet om akkord sker af dividenden fra boet eller af midler fra den konkursramte selv. Alle gebyrer eller udgifter, der er afholdt af kurators kontor i forbindelse med konkursen, skal være fyldestgjort, og det samme gælder eventuelt privilegerede fordringer. Når kurator tilslutter sig det tilbud om akkord, High Court har formidlet, frigøres den konkursramte for alle forpligtelser.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

Insolvensbehandling

Usikrede fordringshavere - ikke relevant.

Sikrede fordringshavere - status for sikrede fordringer vil afhænge af de specifikke vilkår for ordningen.

Konkurs

I tilfælde af konkurs kan fordringshaverne ikke retsforfølge den konkursramte for eksisterende fordringer efter datoen for afsigelsen af konkursdekretet (gæld, som den konkursramte har pådraget sig efter konkursdekretet, kan retsforfølges på normal vis). De skal i stedet kontakte kurator direkte. Når den konkursramte er blevet frigjort for sine forpligtelser, hvilket for det meste sker efter et år (tilfælde af manglende overholdelse osv. kan forlænge denne periode med op til 15 år), afvikles alle usikrede fordringer (inkl. privilegerede fordringer). Gæld til sikrede fordringshavere, der benytter sig af deres mulighed for at gøre deres sikkerhed gældende, vil bestå efter afviklingsdatoen. Sikrede fordringshaveres rettigheder til det sikrede aktiv berøres ikke af konkursbehandlingen.

Har den sikrede fordringshaver værdiansat sin sikkerhed og anmeldt sin fordring i konkursboet for så vidt angår tabet (som en usikret fordring), vil den del, der resterer efter betaling af en eventuel dividende blive afskrevet efter frigørelsen. Det skal bemærkes, at selv hvis en sikret fordringshaver kun gør brug af sin mulighed for at påberåbe sig sin sikkerhed (og ikke gør det manglende beløb gældende i konkursboet), vil vedkommende ikke kunne retsforfølge skyldneren for et eventuelt tab, når denne frigøres fra sine forpligtelser. I dette scenarie er nettovirkningen af konkurs på et sikret lån (eller en panteret), at en hvilken som helst del af lånet ud over værdien af det tilknyttede aktiv (på tidspunktet for konkursdekretet) behandles som en usikret fordring.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Insolvensbehandling

DSA eller PIA: Ved insolvensbehandling bærer fordringshaverne generelt omkostningerne ved ordningen. Insolvensbehandlerens honorar som aftalt med fordringshaverne på det tidspunkt, hvor ordningen sættes til afstemning og vedtages eller efterfølgende godkendes af retten ved en fornyet prøvelse, fratrækkes skyldnerens tilgængelige midler. Hvis en fordringshaver gør indsigelse mod udstedelsen af et Protective Certificate (PC) eller en ordning, bærer den pågældende fordringshaver normalt sine egne omkostninger [x]. Hvis en fordringshaver gør indsigelse mod et forslag til PIA, kan fordringshaveren anmode retten om dækning af omkostninger, hvis der gives medhold i indsigelsen [xi]. Under sædvanlige omstændigheder følger omkostningerne sagen, dvs. at den part, hvis handlinger medfører omkostninger, skal betale dem.

DRN: Der er ingen omkostninger forbundet med en DRN.

Konkurs

Forringshaverne bærer omkostningerne ved konkursen, som betales af de midler, der måtte være til rådighed i konkursboet.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Insolvensbehandling

I de betingelser, som en skyldner skal opfylde, før vedkommende kan blive omfattet af en insolvensbehandling, er en bestemmelse om, at skyldneren skal fremlægge en fuldstændig og nøjagtig opgørelse over sin økonomiske situation og underskrive en erklæring på tro og love, der bekræfter disse oplysninger. Den personlige insolvensbehandler skal også sikre sig, at skyldneren taler sandt og fuldt ud har afgivet alle relevante oplysninger om sin økonomiske situation. En fordringshaver eller en insolvensbehandler eller ISI kan, men kun for så vidt angår DRN, anmode retten om at få afsluttet en insolvensbehandling under henvisning til visse grunde, der er fastsat i PI Act, herunder:

- hvis en skyldner gennem sin adfærd har arrangeret sin økonomiske situation således, at vedkommende kan blive berettiget til en aftale eller en DRN
- hvis lovens procedurekrav ikke er opfyldt
- hvis unøjagtigheder eller udeladelser i skyldnerens foreskrevne finansielle erklæring (PFS) har medført eller kan medføre materiel skade for fordringshaver
- hvis skyldneren ikke har opfyldt kravene til berettigelse
- hvis skyldneren har begunstiget en tredjepart, hvorved det beløb, der var til rådighed til betaling af gælden, er reduceret eller
- hvis skyldneren har begået en lovovertrædelse i henhold til Personal Insolvency Act af 2012 (med senere ændringer).

Forringshaverne har ikke ret til at søge ophævelse af transaktioner eller overførsler af aktiver forud for indledningen af insolvensbehandlingen. Hvis skyldneren imidlertid kan anses for at have ydet for store bidrag til en pensionsfond, kan fordringshaveren anmode domstolene om økonomisk oprejsning. Dette kan føre til, at retten pålægger pensionsfonden at foretage en fuldstændig tilbagebetaling af beløbet til udlodning mellem de fordringshavere, der er parter i ordningen.

Konkurs

Tidligere overførsler af aktiver samt betalinger, som konkursramte har foretaget til fordringshavere eller andre personer, kan omstødes ifølge konkurslovgivningen. Dette omfatter situationer, hvor:

- den konkursramte har betalt et beløb eller overført et aktiv til én fordringshaver frem for andre fordringshavere, som vedkommende har gæld til. Kurator kan søge at få sådanne betalinger tilbageført,

når de er foretaget i de tre år, der er gået forud for afsigelsen af konkursdekretet. Hvis dette lykkes kuratoren, vil det pågældende beløb blive tilbagebetalt til konkursboet til fordel for alle fordringshavere[xii]

- den konkursramte har overdraget eller skænket et aktiv til tredjemand til et beløb, der ligger under markedsværdien. Hvis High Court efterkommer en begæring herom fra kurator, kan sådanne overførsler foretaget inden for tre år forud for datoen for konkursdekretet annulleres og forskellen indbetales til konkursboet til fordel for alle fordringshavere[xiii]
- den konkursramte har overdraget et aktiv eller foretaget en betaling, der kan betragtes som en "unddragelsestransaktion", dvs. at den konkursramte havde til hensigt at undgå at få aktivet eller pengebeløbet betragtet som en del af sit konkursbo. I disse tilfælde gælder to tidsperioder:
 - sådanne transaktioner, der er foretaget tre år forud for konkursen, kan tilbageføres af kurator, hvis en begæring herom til High Court efterkommes, og
 - alle sådanne transaktioner, der er foretaget fem år før konkursen, forudsat at den konkursramte ikke kan bevise, at den pågældende var solvent på tidspunktet for transaktionen.[xiv]

I alle de ovennævnte tilfælde skal kurator på tro og love over for High Court godtgøre, at disse transaktioner faktisk fandt sted på en måde, der efter High Court's opfattelse opfylder lovgivningens krav. Disse transaktioner/overførsler vil således blive anset for at være til skade for fordringshaverne i konkursboet.

[i] Jf. kapitel 3, artikel 59-64 (DSA) og kapitel 4, artikel 93-98 (PIA), i Insolvency Act af 2012 (med senere ændringer) om lovgivning vedrørende Protective Certificates (PC).

[ii] Artikel 115a i Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[iii] Jf. del 5 i Personal Insolvency Act 2012 med henblik på retsgrundlaget for en personlig insolvensbehandler og Personal Insolvency Act 2012 (Authorisation and Supervision of Personal Insolvency Practitioners) Regulations 2013 (S.I. nr. 209 af 2013) vedrørende kvalifikationskriterier, forskriftsmæssige standarder og autorisationskrav. Jf. artikel 7 i Personal Insolvency Act 2021 (med senere ændringer) for det lovmæssige grundlag for, at en PIP kan anmode en person om at udføre funktioner som PIP.

[iv] Artikel 135 i Personal Insolvency Act 2012 (med senere ændringer) og artikel 17 i First Schedule of the Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[v] Artikel 135, stk. 2, i Personal Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[vi] Artikel 61 og 136 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[vii] Artikel 87 (DSA) og 120 (PIA) i Personal Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[viii] Artikel 75 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[ix] Artikel 81 og 101 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[x] Artikel 97 i Personal Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[xi] Artikel 115 (a) i Personal Insolvency Act 2012 (med senere ændringer).

[xii] Artikel 57 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[xiii] Artikel 58 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

[xiv] Artikel 59 i Bankruptcy Act 1988 (med senere ændringer).

■ Sidste opdatering: 11/05/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.